

היא לזא לתכלית עולם העליון
 ומפני זה נצטר לבז בקרבו אשר מניח
 חיי עולם ועוסק בעוה"ז שהיא חיי
 שעה אבל איש המוני טובח בזה וחוסר
 שעה"ז היא העיקר ומפני זה הנה
 מלעיגים המיד מהאכסיה יראי ד' וזה
 דוגמה שזלינו צחורה אלל קין והצל
 שה"י חוסרין גם כן פרכסה שהצל
 ה"י רועה לאן וקין ה"י עוצד לדמה
 והכל היא צפזיל מזוכות ואלל הצל
 כתיב ויהי הצל רועה ויהי היא לשון
 לער רועה היא לשון התרועעה לשון
 שצירה שידע שהכל היא עפל לו וה"י
 נצטר לבז בקרבו אבל צקין כתיב
 וקין ה"י עוצד לדמה ה"י היא לשון
 שמה וברס זאת מה שהרג אחיו ?

מחמת הכחוב וחי בהם עכסיו שזא
 לידי שמואל ימיה למה לא יקיימנה
 כו' ילמה צה קול ואמר אשריך ר"ע
 שילמה נשמתך צלמד פ"י מחמת
 דציקות של אחד לא מוסרקה של
 צהל רק מחמת דציקות וד"ל .

אמר מפני מה לכאורה הספר
 צין איש המוני לאיש המוסר
 אל הלדיקי יקודי עולם הלא מזוכותו
 של אדם קלוצין לו מראש הסנה מה
 יח"י פרכסתו ומאזזה שזיל ודרך יבקש
 הפרכסה כעצו צני אדם אחד הולך
 ואחד נוסע למרחקים וכל אחד מחפש
 השזיל אך זאת היא הספר צין
 זה לזה היינו כי אדם המאמין
 והמוקשר אל לדיקי יקודי עולם
 יודע הוא שהכל היא עפלו והעיקר

לקושים

יש לו מולדת מדעת והלדיק שמתו
 מדה מלכות יוכל להזיק לו הדבר עד
 שיוכל ח"ו להסתלק מן העולם כי
 מדה מדה מלכות ואין מלכות כוגעה
 בחצרתה וכו' וכן מלינו בגמרא ציוס
 שמוסיצו את ראצ"ע נשיא ונתוספו
 ד' מאות קפסלי צצה"ו חלשי דעת
 דר"ג אחזי ל"י צחלמא חלצי חורא
 דחילא קועמא ואצרו בגמרא ולא היא
 אלל

אמר על מחלוקת הרבי ר' צרוך
 והרב זללה"ה דהנה צכל דור
 ודור יש לדיקים הרבה אכן כאלל
 לדיק אחד אשר מדה מדה מלכות
 והענין מלדיק הזה היא מהגס שיע
 צהדור הזה לדיקים גדולים למאוד
 ואפשר יותר גדולים עכ"ז מוכרחים
 הלדיקים להיות ככעיים לפכיו ואם
 יזמן לדיק אחד שאינו ככעו מלפניו

והנה גם הם ונתנגדים זה לזה אזל האמת היא שאין טייד המחלוקת כי אם לרצנים בעלום כי היא מחלוקת לשם שמים והראי דאיתא בגמרא איזהו מחלוקת שהוא לשם שמים מחלוקת שואי והלל ולא בית שואי וזית הלל כי באמת זין שואי והלל היא מחלוקת לשם שמים אזל לא בהחלואידים שהם בית שואי וזית הלל וד"ל †

משל וטעם אחר על מה שהאמצרים הקדמונים כמו רש"י ובעלי החוספות ודומיהן לא פירשו צפירוסם כלל עפ"י הנסתר בהתגלות רק החציאו חכמת האמת והלציטו המכונה צפוטו רק צאקום אחד צפירוס רש"י על פסוק כי שוי צקרצו פי' זה מע"ע ששמו כשם רבו שלא הי' לרש"י לפרש צענין אחר והוכרח לפרש שזה מע"ע ששמו כשם רבו והייכו סגמטרי"א של מטטרו"ן כשם שד"י ולא כך מחצרי זמניכו סוליאו חכמת האמת והנסתח משפס ולחון בהתגלות לכל וילטרך טעם. לזה פתח הרב ז"ל ע"ד משל כאם והיא מלך אחד גדול ואדיר מולך זכיפה וחכם גדול עלה דעתו לזכות לו פלטרין גדולים כאים ומטובחים יפסם בכל מיני יופי כפי הנאות למלך גדול כוואו וסלח והציאו לו אומנים מחוכמים צעניכי הצנין וסליור ולוח להם כך וכך חדרים תצנו לי כך וכך פתחים

אלא לאותצני דעתא דר"ג וקסה מה הלסון לאותצני סו"ל למימר לאתיצני דעתא ועוד קסה למה לחזי ל"י בהלוחא כן . מוטב הי' לחזי ל"י האמת למען אשר לא יעשה ר"ג עוד כן אך הענין היא כי ר"ג הי' מדה מלכות ונחלא כיון דחלשא דעת"י הי' יכול לפול ומדרגתו מ"ו ולהסתלק מן העולם ולכן סוכרחו להראות לו כן למען יתחצ לו מדרגתו וזה לשון לאותצני היינו להחזירו למקומו ולמדרגתו שלא יסתלק מ"ו וכן הענין גם כן מחלוקת דר' צרוך והרב ז"ע ועכ"ל †

אמר ים אנשים ונתנגדים כאלה שמשצמין את הלדיק ודברי תורתו ואף על פי כן מצע תועבת בלצם לדבר קרה וכו' והענין היא כל לדיק הדור נקרא משה וסחולקים עליו הם צמ"י קרה ועדתו ואיתא באגדה דרצצ"ח אחר ל"י האי טעיל תח ואחוי לך צליעי דקרה ושמוע שהי' אומרים משה אמת ותורתו אמת והם דחאים וקסה דסול"ל ואנו דחאים אלא הפי' היא כך על אלו אנשים הוהנגדים שצכל דור ודור ויש בהם צליעת דקורח . מע"פי שאומרים משה אמת ותורתו אמת צפיהם אזל השקדנות כשאר בלצם וסן דחין והם ואומרים רק מהשפה ולחון וזה וסן דחין וד"ל †

אמר על הסקידים כשרואין שרצ אחד ונתנגד עם רב חצירו

פתחים וסלונות לכל חדר וחדר וכל חדר נטונה נחצירו צענין הליוורים . והצובים הכיל התחילו לצנות הפלטרס הכיל הכל כפי פקודה המלך הן צוטפער הסדרים והן צעניני הלורים לכל חדר וחדר צתכלית היופי והסדור וכל העס פנצחון אינס רואים נאלומה מהיופי והסדור אשר צחוך הפלטרס כי אם כהלים ופתחים וסלונות ולא יותר רק צוי סרלון המלך להכניסו ולהראותו יקר הפארתה הצנין ומעלתו. ואחר כך כשגמרו צנין התלטרס על נוכחו כפי פקודה המלך ליה המלך להציא לו אומנים חרטי עץ לעשות לו כלים נאים "מעציל" והתחילו האומנים הנ"ל לעב' צמלאכי המעציל והנה צמעציל מוכרחים לעשות נצחון להפלטרס לעין כל עד גמרם ולהכניסם אח"כ כל אחד על מקומו ועשיית הכלים היקרים עיני כל העס רואים ע"כ המעל והמעל מוצן המלך היא מלך מלכי המלכים הקצ"ה ליה לצנות לו פלטרס נאים ומצוצחים היא צנין הוה"ק שהיא צנין וקיום לכל העולמות העליונים והחתומים וכל המלאים כולם והמחצרים הקדמונים הם האומנים הצובים הפלטרס וכל נשך ימי הצנין כל העס מנצחון אינס רואים נאלומה על כן לא הראו המחצרים הקדמונים לכל גודל דקות המכמה פשוטו הצנין כ"א פתחים וסלונות שיינו פשוטו לצות

למכמה האומה זולה ומי סרלון המלך מה"מ הקצ"ה להכניסו ולהראות יקר הפארתה הצנין ומעלתו היא זוכה ורואה ומצין ועכסיו צמאנינו כצר גמרו הצנין והאומנים עושים "המעציל" עכסיו להכניסו צהפלטרס ועשיות המעציל הכל רואים וד"ל :

פעם

אחת אמר הרב תירח והרי רפאל הי' יושב צהשלחן ופאל להרב מפני מה הוא מואחר תמיד להתפלל ועובר זמן קריאת שמוע והסיוצ לו הרב איך שייך אלל לייק סיעצור זמן ק"ש הלל איתא צירושלמי אינתי זמן ק"ש צשעה טהלדיקים מפתלין צ' מלי לשון זמן ק"ש וכי למעלה שייך זמן הלל למעלה היא למעלה מהזמן אך הענין היא כי למעלה אין שייך זמן אך כיון שהעולם היא צגסם ולצוט גשוני לכן נקצע זמן להפלה גיכ אלל הלדיקים צכל עשיוחיהם הם למעלה מהזמן איך שייך זמן וזה היא הפי' עת לעשות לדי הפרו הורחיק שיינו מלין נעשה זאת סייע עת לדי שיינו זמן לעצודם היא עיי טהפירו הורחיק על ידי זה נעשה למעט זמן :

אמר

איתא צזומר מלן קרי לי פמעון אי לאו קוצ"ה ולכאורה היא גדלות לומר כן ואמר כי האומה היא טיוכל לומר כן הפשע כי ר"ש המס ואמר מלן קרי לי פמעון כלומר

סלמה ע"ה אל חתן את פיך לחטיא
 את צטרך וכן אמרו חז"ל צטעה
 הקידושין שאמרי שאקור לקדש את
 האשה עד שיראה עכ"ז אמרו האי
 לורבא מרבנן דאזיל לקדושי אחתא
 לידבר עם הארץ צדתי עין עם מה
 ספירט רש"י ז"ל :

איש אחד זקן ונשיא פנים הרי
 ליב ונאחסיקיר שמו היי מקורב
 עדיין לאציו הרב ר' שלום ז"ל ואמר
 פטירת הרי שלום ז"ל נסע לרוזין
 לרבינו זללה"ה וצבואו לרוזין אמר לו
 הרב אפטר תוכלו לזכור פ"א כשהייתי
 עוד כער קטן פ"א באתי לחדר אבי
 ודיבר אבי ז"ל עמכם איזה ענין ונאמר
 דרכתי על מפתן החדר רמז לי אבי
 שאלא אולי תוכלו לזכור באיזה ענין
 עסקתם אולי הם דברים שנוגעים
 לכללות ישראל ונצטייחם אני שצודלי
 יהי עוצה לכללות ישראל ענה הרי
 ליב הנ"ל ואמר זכרתי אביכם ז"ל למד
 עמי בעיני ד' חיות שצמרכבה שהם
 ארי קור נטר אדם ואדם שצמרכבה
 לפעמים נקרא צסס יעקב ולפעמים
 צסס ישראל והחילוק שבין יעקב
 לישראל שצמרכאל נאמר ישראל אשר
 כך התפאר שבציכול הקצ"ה התפאר
 צמרכאל וציעקב נאמר כי יעקב צמר
 לו י"ה שיעקב התפאר וסניף ליי"ה
 וכך אמר אביכם אס תרנה לראות
 ישראל שצמרכבה חציע .

צצני

מי יודע שאני נקרא שמוען ולא רבי
 שמוען אי לאו קוב"ה צלצד אצל כל
 העולם קוצרים שאני נקרא ר' שמוען :
פעם אחת צקסו ממנו אנשים
 שיתפלל עליהם שיוכלו צנקל
 ליקע אליו צלא יקורין אמר להם זה
 הפי צגמרח איש איש כי יהי עומא
 לכסס או צדרך רחוקה ואמרו צגמרח
 אפי' חוץ לאסקופת עזרה והקוסיא
 ידוע אכן הענין היא כי יכול להיות
 שהאיש יהי סמוך לצמח"ק ולהיות
 נקרא צדרך רחוקה יען כי נפשו
 עומא ומי שהוא טהור נפס הגם כי
 רחוק ממנו עכ"ז לא יהי צדרך רחוקה
 כי כל דבר תלי צרלון אדם אס ירנה
 באמת יעזור לו הסי"ת שיוכל ליקע :
אמר על שתי"ת י"ש קודם השינה
 והסקידים קורין אותו ק"ש של
 הצעס"ע זלה"ה ואמר צעצור זאת
 נקרא בן יען כי לפי הדין עפ"י שלחן
 ערוך אינו מצרך צרכה אחרונה צורא
 נפשות ולכן שותין י"ש שלא יהי
 צורא נפשות ח"ו :

אמר סלריך אדם לשמור ממנו
 הדיבור שיהי נקי ולא וללול
 כי זה גורם פגם צצריה ר"ל ומסל
 נחה ומניקה מקורין הייביר שאס
 קומתין הפה של ועלה אינו צמחפה
 של מטה דוק והתכח וקומן לדבר מה
 שאמר דוד המלך ע"ה לא אחלל צריתי
 ומולא שפתי לא אשנה וכן אמר

זה כתיב ועתה יגדל כל כח ד' ציו"ד
 רבתי כי לדבר כזה [דלכך מען האבין
 איין גאנץ גרויסן יוד] :
דאישי אשר נשאו להרב צהחפזו
 כעצרה מרוסין-לאנד בעת
 שנשאו על כתפו כמה ווערנטע אונד
 האיש להרב רבי מה ישי סכרי עבור
 זה ענה הרב . מוזמן אתה לחיי עולם
 הבא וכאשר הלה האיש את חליו אשר
 מה צו קודם מוחו ליה עזעעה מוחו
 יסע אחד מצביו לקאלדיגערי להודיע
 להרב וכן היי כעצא צנו להרב
 וסודיע לו אז פתח הרב את פיו
 בחירופים וגדופים על האיש הנפטר
 עד שכל האנשים העומדים עליו מימינו
 ומשמאלו לא יוכלו להבין ולקבול למה
 יטלם לו הרב רעה כזה חתה טובה
 פעעה לו והרב קיפר העצירות פעעה
 הנפטר מיום ננער מרחם אמו עד
 שמה . והלכו לצן הרב לה"ר שלום
 זללה"ה לפתע להם את דברי הרב
 ואת שישו וזאת כחלונת ע"י אנשי אמת
 שכמה פעמים מה שלא יוכלו להבין
 דברי קדשו של הרב הלכו להרב הי"ר
 שלום והסביר להם כי כן היי תמיד
 דרכו בקודש ויען הרי שלום ואונד
 הנה ידוע כי יט עולם שנה נפט .
 עולם היינו מוצחן עזעולם סיא ארץ
 ישראל ומוצחן עזא"י סיא ירושלים
 ומוצחן עזירושלים סיא ציטא"ק. שנה
 היינו מוצחן עזענה סס סעצחנה
 ומוצחן

בבני ישראל שעליו כאמר ישראל
 אשר צד חתפאר ועל דברים האלו
 באתם ומוז אביכם שחללו :
פשוטב הרב עדיין על פילוואריק
 קאמייניץ על שנה אי היי כמה רבנים
 והרי אליעזר מקאמערניץ יטע חתה כסא
 הרב והרב מיינקאוויץ יטע ג"כ חתה
 הכסא ואללס יטע ג"כ אברך אחד
 מרוזין ענה הרב ואמר להאברך הגם
 אתה בין הרבנים אמת שאתה צ"ה
 ראוי להיראה ועתה הנכס צ"ד חסוד
 רלווי סעפסקי פסק"ד שיהיי לישראל
 שנה זו שנה טובה ומזכרת ענה
 הרב מקאמערניץ ואמר א"כ יהיי כך
 אכחנו מתיובים לפסקוק רק צאוסן טגס
 הרב יטכים על זה ענה הרב זכורני
 כאמר הייתי יוטע עוד צרוזין היי
 מעעה צרינדאר אחד טיטע כמה טכים
 צכפר אחד ועעס אתה הלה הרינדאר
 והלכה אשחו להעיר הסמוך לכפר
 וצאה לפכי הרב דעס צקובלנא וצצכיה
 וכך אמרה זה כמה טכים אשר אכחנו
 יוטעים צכפר הזה וכל השאלות וכל
 הדו"ד אשר לנו איין אנו נוסעים לשום
 רב רק לכס ועתה הפסקו לי פסק
 דין עזעלי יצריא ויחזור לאיחנו והרב
 לא היי יכול לקבול לערה וצכיתה
 וליכף עוד טכי אנשים אללו וכחצו
 פסק"ד כדינא רק צאוסן טגס אני
 אטכים לדצריסם ושלחו הפסק"ד אלי
 ושהעתי א"ע כנהוג ואני אומר כי עבור

ואומר זלעס הרצע ג"כ כך אומר כלאם הגבר שחוס העין וכו' להכח ידוע לוי סידוע וכן האומה כי יש ארצע מדרכות זו למטה וזו שהם אדם איש אכוס גבר אדם הוא מדריגה הגדולה וכולם כמו שפרש"י על פסוק אדם כי יקריב וכו' קרבן מה אדם הכאשון לא הקריב וכן הגזל איש הוא ג"כ מדריגה גדולה כמו שאמר שלמה העלך ע"ה אליכם אישים אקרא אכוס היא ג"כ מדריגה גדולה כמו שפרש"י על פסוק כולם אנשים כל אנשים שבאקרא לטון חשיבות אזל מדריגה גבר היא המדריגה התחתונה שאין למטה ומנה זה שאמר זלעס כלאם הגבר מה כאמו ודצורו של הגבר השפל הזה שפל אנשים שחוס העין אם הקצ"ה מוצין לו איזה יקורין על גופו או על ממונו הוא אומר שהקצ"ה קהם והעלים עיניו ומנו כאלו ח"ו אינו רואה אזל כלאם שונע אחרי אל אשר מחזי קד"י יחזה כרואה השגחה הצורא בכל רגע ורגע נופל פירש אפי' נופל ח"ו לדיועה התחתונה אומר ג"כ גלוי עינים שהשי"ת צוודאי רואה בגלוית עינים והוסב הרב אה פכיו אל האנשים העומדים אללו ואמר צזה"ל [מי וויל איין מענטשין איין טוצה טין איין ער לאזט זיך יעט] כי כתיב ואלו לא תלך הרעות כי צאומה הם רחמים גמורים רק מלד המקבלים

ומזכר שבצנחות היא יוס"כ . נפש היינו מוזכר שבצנחות הם ישראל מוזכר שבצנחות הם הכהנים וכ"ג מוזכר שבכולם כאלא כצח כה"ג ציוס"כ לציח המקדש וסי' ציח עולם שנה נפש כ"ל היחכן שיאמר איש כזה במקום כזה ציוס כזה חטאו עוו פשעו עונך ציח ישראל ללמד ח"ו קטגריא אך האומה היא כי לאו כל אדם יכול להחודות ולאו בכל מקום ובכל זמן עוצ להחודות ע"כ מוכרח סי' הכ"ג מוזכר שבצנחות ציוס"כ מוזכר שבצנחה ציח המקדש מוזכר שבכולם להחודות צעד כל קהל ישרא' וגם כאן האיש הזה לא הי' זיכלחו להחודות על חטאו כי רב היא והולכך אציו להחודות עצורו וסנן :

איש אחד עשיר הי' מקורב להרב ונחפך עליו הגבל וירד מטה ומטה וכפע להרב בקובלנא והצטיח לו הרב שהשי"ת יעזרו לו וכמה פעמים נפע להרב והרב הצטיח לו ככ"ל ופעם אחד קיפר לו ומסריו שהם בצפל המלצ והרב אומר לו טוב לציחך כי צוודאי ייעב לך השי"ת וכפע האיש לציחו צאמוכה רצה ומקנה עד שפול האיש ומדרכהו עד לדיועה התחתונה וכפע עוד להרב ומחמה לערו וכאצו הטיח דברים כלפי מעלה ואמר כמדומה לי שהשי"ת העלים עיניו ומנו אז פחה הרב אה פיו

העקבלים היא כדאם לרעה אזל
 באזאח הס רחמיס גאוריס †
בשם אזיו הסיק סיר סלום זללה"ה
 אאר לאחד טזיקט אצכו סיאאר
 לו חיה דזר סיה"י לו לאזכרה עולם
 יען דז צרי קדשו ואאר לו הכלל אין
 לך אדם טיעטה דזר רע ס"ו סלא
 יחסר אס"כ כי אין אדם עובר
 עזירה אלא א"כ ככק צו רוח טעוה
 וכטהוה צל אל המוחין ויטוב הדעה
 ונחצונן איך המרה נבד לרונן הצורא
 צ"ס היא נחטרע אך אס המרטה
 גדולה כ"כ כפי ערך של הטק והחאוה
 של העזירה טעטה יס צכה המרטה
 לדחות ולצטל אה סרע של העזירה
 אשר פעל ועטה אזל אס עטה העזירה
 צחמיעות וחסק נערץ והמרטה היא
 קלס וקרה אזי אין ציכולת המרטה
 לדחות ולצטל כח העזירה וסרע ס"ו
 והראי האזיחייח לזס טעהחילה אאר
 נתן הכזיא לדוד המלך ע"ה אחר טצא
 אל צה טצע כי צן עוה אחס
 וכטסחודס ואאר הטלחי סקיז לו
 נתן סיכף גס ד' העזיר טטלחך לא
 חעוה וסן סן הדזרים טלחרחי טדוד
 העלך עליו הסלום אאר הטלחי צלצ
 נטצר וכדכה וצחמטה גאורס באזאח
 וחמיעות אטוד כאטר צל אל צה
 טצע סייכו כפי ערך המיעות טצא
 אל צה טצע טזסו המצוה העסקל
 ואז יחצטל סיכף ונטצר כס סרע

טענטטה על ידי זס הטטט ולכן סקיז
 לו נתן סיכף גס ד' העזיר טטלחך
 לא חעוה ע"כ דצרי קדשו זללה"ה †
אמר עס טטהולס אוריס צסס
 הטפאליר זידיח טלאר צענין
 עטיה צזס הלסון [עטיה טלר וואס
 קיעטטי כיע איך טווער ליר צל עיין
 צאָרד אז ליה יסודיס וועלין כיע
 המצוה טיין] ואכי אאר טצודלי יעסו
 יטרלל המצוה רק אין אכי חולק ס"ו
 על הטפאליר זידיח אך עקודס סס"י
 הגאולה ואס"כ יעסו המצוה כעו
 טעליכו טצגזיכה צין הצחריס סיהס
 הגזירה של ועזדים וענו אוחס קודס
 סטטט. א"כ עטרלוי וסיוטר טטה"י
 הגאולה קודס המצוה גס כן וזס
 פירט ועפני טטליכו גליכו אטרלכו
 פירט קודס סטטט סיהס הגלות
 ולדעתי זס הענין של עטיה ערוז
 צגורל פי הציה וטעלי" וזס לטוכו
 טס הציה וטעלי" של טכיס טטפלו
 אאר צעל טעלי" לצעל הציה לצכות
 וסול איכו רולס לצכות סדין היא
 טצעל טעלי" יכנס הציה וידור צס
 עד טצעה"צ יתן לו יליאוחיו וסנה
 ציה עקדטיכו חרצ וטפל וסקציה צעל
 טעלי" יס צידו לצכות אך צעה"צ
 ככקט יטרלל אין צידיכו לצכות
 צלחמטוהל דלחחל סדין היא כדין
 הגורל טסקצ"ס יכנס הציה העקדט
 וידור צחוככו עד טכותן לו יליאוחיו
 סייכו

היינו סיי"ה הגאולה קודם הסקוני' כאמור:
אמר זזה הלשון טיש שועים כשזא
 עת ימים כוראים הם לועקים
 על הצלי עולם היינו פרכס או צנים
 קסיא חרעי כי כעס הם כל יוני חיי
 אדם ועניחין לירח קצע הוא תיקון
 הנשמה לעה"צ ?

אמר צסם הצעש"ע פ"י המסקין
 פיזר נחן לאציוכים קעדה
 הפזרכיה נחן הסיי"ה לאציוכים ולכאורה
 היא תעוה עם צועיל להם האדם
 הזלחה אם אין להם עם ליתן ותיכץ
 הרצ דתכה אם האדם עושה מלוח
 אחת קונה לו פרקליע אחד והכה
 פ"י הפרקליע נודע כי הוא המלאך
 צעלמו אשר צרף צעקויה המלוח
 והכה נודע שכמו טיש ללדס נפס
 רוח ונשמה כונו כן צרוחיות יס
 נפס רוח ונשמה קסרוח ונשמה הם
 רוחיות היוחר דק והכה לעפל אם
 האדם עושה מלוח ללדס צעה פכותן
 הלדקס הוא צורח נפס להמלאך וצעה
 שאוחר צרוח פיו פכולה ליתן ללדס
 צזה הוא צורח רוח להמלאך וצעה
 שמכוון פכותן הלדקס לטס יחוד
 קצ"ה וסכיכח"י הוא צורח נשמה
 המלאך ואם קיים מלוח ללדס צעעס
 וצדיצור וצנחשצס הוא צורח אח
 המלאך קומס פליעוס ויוכל להיות לו
 פרקליע ללעד עליו זכוח צעה פקידחו
 אזל אם אינו עושה מלוח הלדקס

רק צעעסס אזל לא צדיצור וצנחשצס
 אינו צורח רק נפס המלאך והוא
 כגוף צלח נשמה ולינו יכול להיות
 לו פרקליע ללעד עליו זכוח אכן הסיי"ה
 רולה לצל ידח מעכו כידח לכן הוא
 פולה אח האיש הזה צגלגול כדי
 לחסן רוח ונשמה להמלאך קצרה כבר
 ולפי זה הוא עוכרה להיות צגלגול
 הסני עני כי אם יסי"ה גם צגלגול
 האחר עסיר אם כן יוכל גם כן ליתן
 ללדס גם צעעסס ואיך יוכל לצרוח
 רוח ונשמה להנפס שכבר צרף צגלגול
 הרלשון ולזה צככרה הוא לצרוח צגלגול
 הסני עני כדי פלח יוכל ליתן ללדס
 צפועל רק צנחשצס וצדיצור וצזה הוא
 צורח רוח ונשמה להמלאך קצרה כבר
 וזה פירש דצרי הצעש"ע פזר נחן
 לאציוכים קססי"ה נחן מדה הפזרכיה
 לאציוכים כדי קיכרלו רוח ונשמה
 להמלאך קצרה צגלגול הרלשון ועל
 פי זה פירש מאחר הכחוצ נחון חתן
 לו ואל ירע לצצך צחתך לו כי צגלל
 הדצר הזה כ"ו והכה הכפל צזה הכחוצ
 א' צלוערו כפל נחון חתן צ' צלוערו
 ואל ירע לצצך צחתך לו הוא ג"כ
 מיוחר ג' אוערו כי צגלל הדצר הזה
 סול"ל צעצור הדצר הזה לכן פירש
 נחון צעעסס חתן לו היינו לרצוח
 עוד נחיהס היינו צדיצור קיאחר צחילי
 נכחיהס אחי רולה ליתן ללדס לקיים
 מלוח ללדס ואל ירע לצצך היינו

נחשצס

נקרא לדיק יקוד עולם שזעלה העולם
 ליקודו והוא לעולם וכל העולם וזזה
 שהפרש צין לדיק ללדיק יקוד עולם
 וזה השמים שמים לדי' והארץ נתן
 לצני אדם שמים היא לדיק שיעסק
 בצרכי שמים צחורה ותפלה הוא
 זעלה אך דצרי שמים והארץ היינו
 הלדיק יקוד עולם שעליו עומד הארץ
 הוא זעלה כל מה שנתן לצני אדם
 מאכילה ושתיה ושאר דברים הוא זעלה
 הכל לעולם וכל ארליות לעוצה כלל
 ישראל וזשפיע שפע לכל ישראל וד"ל;
אמר צחוד לצושין כאשר האדם
 הוא מלציס א"ע כך השפע
 הולכות אליו בלואים ששפע הולכת
 זלעזלה בחקדו השיי"ת רק שלעזיה
 נעשה מלואים וזה שאמר הכחוצ ואל
 זועס בכל יום הבס שצחיות אל חקד
 היא כדכחיצ חקד אל כל היום רק
 שלעזיה נעשה זועס כי שזש ומגן ד'
 כשם שא"ח לראות שזש רק צדדך
 זגן בן השפע יודת ע"י הלואים
 וע"כ מקבלים יקורים והעלה לזה
 זצחי חלקים רוח נצורה כשאלים
 שוצר את לצו לפני השיי"ת הוא זצח
 זדת חלקים צחיות זדה"ד כי קרוב
 די היינו זדת הרחמים לכצברי
 לצ וד"ל †
כתיב וירא ישראל את הדי
 הגדולה אשר עשה די
 בצלמים ויראו העם את די' אשר העם
 היא

זחצצה וכוונה כי אם לא העשה בן
 בגלל הדבר הזה אתה לריך לצוא
 בגלגול כדי לחקן רוח וכשזעה להכנס
 אשר צרה כצר וזגן †

פעם אחת צליל חג הסזעזעה
 יצצ צעלמן ולא זמר תורה
 ולא דיצר אפי' דיצר אחד רק צכה
 זמור וצליל צי כסג ג"כ כמו צליל
 אי רק אחר צרה"ז זמר הלל זמגיד
 זל"ל כשאמר תורה על העלמן ואח"כ
 כשאלכו לציהס הי' חזקים התלמודים
 צניהס את התורה זה זמר צאופן זה
 שזעתי וזה זמר צאופן אחר כי כל
 אחד ואחד שזע צאופן אחר ואזמר
 אחי שאין זה חידוש כי יש עי פנים
 לתורה וכל אחד ואחד צחיה פנים
 שסי' לו צהתורה צחותו פנים שזע
 את התורה זשהגיד זל"ל ואמר אזל
 כשזקחכלין היעצ צהפנים אין לריכין
 לומר תורה כי הכרת פניהס ענתה
 צס וד"ל †

דישמים שמים לדי' והארץ נתן
 לצני אדם ואמר צפעט
 כי יש צ- מיני לדיקים לדיק וכן
 לדיק יקוד עולם והחילוק הוא לדיק
 היא מי שלומד זעהפלל כל היום ואינו
 עזשה שום דע והוא נקרא על זכה
 לקבל פרס אזל מי שכל יציו זגזמותיו
 הכל הוא לא צעציל הכחותיו רק
 העיקר הוא עזשה צעציל להעלות
 כילוץ מקדוש להשי"ת לעקורס והוא

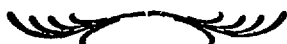
היא נודריגה פחותה ויראו העם את
 ד' רק אחר כל הנסים אשר הראם
 ד' צמלים אזל ישראל יראו את ד'
 גם מקודם ואומר אני גם עתה אם
 יראה ד' כל הנסים והנפלאות כאלו
 כן עתה ישיבו ישראל ויראו ויפחדו
 ומהדר באונו :

כתיב ויראו העם את ד' ויאמינו ד'

ובמשה עמד , אפר , אומר אני כי
 קודם כל דבר מוכרח כל אדם לקבל
 על עלונו יראת העונש . שלמה הולך
 ע"ה אחר סוף דבר הכל נשמע את
 האלקים ירא האלקים היא בחינות
 דין שמקודם הוא לריך לירא ולפחד
 מפני העונש היקורים אמנם ישראל
 הם אז צעת קריעת ים סוף נודריגה
 הרגם ויראו העם את ד' הוי"ה הוא
 מדת הרחמים שיראו ישראל אז יראה
 עלומה יראה הרחמנות ולא מפני
 היסורין ולכן יוכל לצוח לאחיכה
 אחתיוה צ"ה ויאמינו ד' ובמשה
 עמד :

אמר ד' יתן , אומר כשהקצ"ה נותן
 לי אומר לאמור ד"ת אזי הנזכרות

לכל רב אזי מצטרכין למש"ש נסתורה
 שלי כמו שהתינוק יונק מהדר :
פעם אחד אחר הקידוש אומר האמת
 היא שאלדיק הולך נודריגה
 לנודריגה עד אשר מציא את עלמו
 לנודריגה היותר גדולה אשר אין לו
 עוד שייכות על זה העולם אזל רגון
 הש"י"ת אינו כן רק שיהי" לו שייכות
 עם זה העולם ויחפול צעד ישראל
 מה עושה הש"י"ת מציא עליו היקורים
 שהם בחינות הכלום ובהכרח יס' לו
 שייכות עם זה העולם ויי לנו גדול
 וינשם רצינו ע"ה שיהי הולך תמיד
 נודריגה לנודריגה עד שהגיע לנודריגה
 הי' תר עליונה שלא הי' לו שייכות
 עם זה העולם ואמר לו הש"י"ת הנה
 לכני צא אליך צעז הענן פי" רש"י
 צערפל . וערפל הוא לשון חושך היינו
 יקורים והיא בחינות לאלום צעצור
 ינמע העם דצרי עונך וכו' היינו
 ש"ה" לו שייכות עם ישראל והלדיק
 רולה לילך תמיד לנודריגה עליונה מה
 עושה הלדיק מולא זיקורים בחינות
 אלקים דכג"י דלי' זהו פי" ומשה נגש
 אל הערפל אשר עם אי' והבן :

דבר העיקר היא הכנה כי צאמת לריך
 האיש לעשות הכנה מקודם לעבודה
 ס"נו

אמר על הפאר ספיל הפאר הוא
 רק הכנה לשמחה וצוה"ז בכל

עב'ס מכוון ומכין עלמו כראוי נשאר
 לו עב'ס זה הסכנה וכעת הפאר שפיל
 היא ג"כ רק ההכנה והיא עיקר
 השמחה כי בהשמחה אין אלו יודע
 : אך יהי נבחר הכוונה :

היינו שיכין עלמו במחשבתו ובכל
 איבריו לעבוד השיי"ת בעבודה הטהרה
 ולחייב יעשה העבודה בעלמו ואם
 אח"כ ידעון שהחפלה אינה כ"כ הגונה
 ע"ת נשאר הסכנה ובימים האלה
 החפלה ע"ס רוב אינו כראוי ואם

קדישים לשין הזמנה והכנה חסיי לכם
 תכינו עלמייכם לפני כל מלוא כי קדוש
 אני פירש כי גם אני היי לי הכנה
 ד' אלוקכם קודם שאמרתיו לכם אני
 ד' אלוקיך וד"ל :

פ"א צבי ימי הגבלה דיבר ג"כ
 מענין זה ואמר היכן נאמר
 בחורף אשר לריך כ"א להיות לו
 ההכנה קודם שים מלוא נאמר בחורף
 קדושים חסיי פי שאמר הקב"ה

וחו צא שבת צא מנוחה כי איש
 הישראלי אין לו תמיד מנוחה כי כל
 הגדול ומחזירו ילכו גדול ומנוו ובכל
 שבע ושבע משיג החקרונ אחר . אך
 כאשר צא שבת משיג מנוחה על
 החקרונ שלו ולדיק ג"כ כך כי כל איש
 הנוקע להלדיק אם נודע לו על מה
 הוא נוקע ומרגיש החקרונ שלו שעל
 זה הוא נוקע אזי מצטיה להלדיק
 יעשה לו עוצה גדולה :

אמר העיקר פורים היא שושן
 פורים כי ירושלים מוקף
 הוונה מיומות יהושע בן נון וקורין
 המגילה צמס צע"ו וירושלים היא
 צאמלע העולם לב של כל העולם
 וכתוב להחפלה אליך דרך ארלם :
אמר לדיק עם שבת היא על צחיכה אחת
 היינו שבת היא היות וכל השבע
 הינו כאשר יש לאדם איזה חקרונ
 בעבודתו בכל השבע אך כאשר צא
 ש"ק משיג שלימות על החקרונ שלו

אמר ענין ר"ח היא התמעטות הירח והדושה כשהיא בהתמעטות האחרון אז היא כחדשה וזה היא ירידה לירך עלי' והיא בחינות אבן מאסו הצובים וכשאבן מאסו הצובים אז היתה לראש פינה וכן היא התנהגות העולם עם ישראל כשהם בשפלות גדל אז הם לריבון להאמין באמונה שלימה שבדלתי יושעון לעין כל מלכה לרווחה וזהו הענין ר"ח אדר כי יש י"ב חדשי השנה וכנגדם י"ב

לרופי הוי' ז"ה שצכל חודש מאיר לירוף אחד וצ"ח ניסן מאיר שם הוי"ה ז"ה כסדרן ועל כן היא מקור הסדר וצכל חודש שנתחסק מריח ניסן מאיר הלידוף שלא כסדרן ציוהר ובחודש אדר שהוא חודש האחרון שנתחסק ציוהר אזי מאיר הלידוף מניסן ולריך האדם להאמין שתיכף יהי חידש ניסן והיינו משכנס אדר מרצין בשמחה שתיכף יהי ניסן מקור הרחמים :

עוד פתח הרב משכנס אדר מרצין בשמחה שמקור השמחה היא אמונה איה אמונה היא שאלמין כשגוברין הלכות ר"ל בעולם יאמין שבדלתי יעזור לנו השי"ה תיכף כמו שכתוב עמו אנכי בצלה היינו אנכי כצבול ג"כ בצלה ואנכי היא מקור הרחמים וזה משכנס אדר

מרצין בשמחה היינו באמונה שיוכל להאמין באמונה שלימה שבדלתי יעזרהו הקב"ה תיכף ויניח אכ"ר : **בז' צמד** מה משה רבינו ע"ה ובאותו יום כולד וצכל יום יש משה רבינו אצל לא ידע איש את קבורתו איך עומן והבן :

עשה למענך אם לא למעננו כלומר עשה למענך ובאלנו כי למה יאמרו הגוים וכו' אם לא כלומר א"ת שאתה קבלן ותיכל לקבול עליך מה שאמרים למעננו עשה

כי אין אנו יכולים לקבול עלינו מה שאמרים וכו' : **ושחמ** ארתו על ירך המזבח למ נה לפני ד' אור זה קאי על הילך הרע צמה תוכל לכה :

לְסוּמָה פִּי בְּמִנְיָן כְּמִיָּס מְלִפְתָּן זַחַב
יֵאֵסֵה וְאֵסֵב תּוֹכֵל לְסוּמָה לְפָנֵי
דִּי וְסָבֵן :

לְסוּמָה אֲרוּחָה וְפִירָשׁ הַפְּקוּק בְּגִ
דְּבָרִים הָאֵלֵי עַל יֶדֶךָ פִּי עִם הַלְּוֹת
הַמְּסַבֵּל הַבִּי הוּא הַמְּזַבֵּחַ הֵיחָא אֲכִילֵם
כִּי הַמְּלַחֵן נִקְרָא מְזַבֵּחַ כִּדְרֵעַ הַבִּי

כֹּל הַנְּסוּמָה בְּכַאן . שְׂזַחֵין אֲלֵל הַלְּדִיק
שְׂהוּא יַעֲלֵה לְקַרְבַּן אֲרוּחָה לְהַשְׂיִיתָ
שְׂמִיכְאֵל לְדִיק יְקוּד עוֹלָם לְנַעֲלֵלָה
מְעַלָּה וּמְקַרְבַּן כֹּל הַנְּסוּמָה לְהַשְׂיִיתָ
כְּוֹ כֶּךָ לְדִיק יְקִיעַ לְחַתְּחָא מְעַלָּה
וּמְקַרְבַּן כֹּל הַנְּסוּמָה יִסְרְחַל לְהַשְׂיִיתָ
וְזֵה שְׂאֵבֵי אֲרוּחִים אַחַר קִידוּשׁ לְבַנָּה
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׂמִי רַבָּא בִּי כְּשֶׁהַלְּדִיק
יְקִיעַ לְחַתְּחָא מְעַלָּה וּמְקַרְבַּן כֹּל
הַנְּסוּמָה יִסְרְחַל לְהַקְצִיָּה כְּעַסָּה מְזַה
קִידוּשׁ הַשֵּׁם וְדִל :

פַּעַם אַחַד אֲרוּחָה אַחַר קִידוּשׁ לְבַנָּה
לְלֵל אֲרוּחָה אִם אֲכִי כַאן הַכֵּל
כַּאן בְּכַתְּבִים אִיתָחַ אִם אֲכִי כַאן
כְּשֶׁהַלְּדִים לְוֹדָה וּמְחַפְּלָל וְהוּא זְעַלְמוֹ
בְּכַאן קִידוּעַ שְׂהוּא אֲלֵל חוֹרָה וְחַפְּלָה
הַכֵּל כַּאן כֹּל הַמְּחַשְׂבֹת זְרוּחָה זַחֵין
וּמְצַלְצֵלִין אֲרוּחָה אִם אֲכִי כַאן
כְּשֶׁהַלְּדִים לְוֹדָה וּמְחַפְּלָל וְאִין זְדַעְתִּי
שְׂהוּא בְּכַאן מִי כַאן אִזְ הַבְּחִי שְׂנִקְרָא
מִי לְוִי קִידוּעַ אֲרוּחָה זְרוּחָה וְשִׁירָה
בְּכַאן . אֲכִי אֲרוּחָה אִם אֲכִי כַאן אֲכִי
נִקְרָא לְדִיק הַדּוּר כְּשֶׁהַלְּדִיק בְּכַאן הַכֵּל

אָמַר זַעֲסֵ זַקְנוֹ הַמְּגִיד זְעִיקְצַחַתָּה
דִּישִׁיחָא יְהִי קַעְנוֹת הַמְּוֹחִין
וְזֵה שְׂאֵבֵי הַזְּרוּחִים מְאֵן דְּהוּא רַב
הוּא זְעִיר וּמְאֵן דְּהוּא זְעִיר הוּא רַב ;
אָמַר לְפִירָשׁ פִּי הַזְּרוּחִים רַבָּא לְטַבְּחָה
הוּא טַבְּחָה לְחַתְּחָדָה בְּגַזְחַל
לְחַד דְּהַנְּסָה הַלְּבָבָא זַחֵ וְקוּצַל לְפָנֵי
הַקְצִיָּה עַל הַמְּחַרְגוּס שְׂמַחְרַגְסָה עַל אַחַד
הַד וְהַסִּיר הַלְּבָבָא מִן הַיְצִתָּה אַחַד וְהַסִּיר
לָהּ

פַּעַם אַחַד בְּשְׂמִינֵי עַלְכָּה צְבוּקָה צַעַת
הַלִּיכְתּוֹ מְצִיתוֹ אֵל מְקוּם הַחַפְּלָה
אֲחַז צְדִיקָה קְדִישָׁא לְוִי וְאֲרוּחָה שְׂלָמָה
הַמְּלַךְ עִיָּה לָא הִי זֵו כִּי אִם מְעַע
שְׂעַנוֹת כִּי שְׂעַנוֹת הֵיחָא קַעְנוֹת הַמְּוֹחִין
וְאֲלֵל הַמְּלַךְ שְׂלָמָה כְּאֲרוּחָה וַיַּחֲסֵם וּכְל
הַלְּדִים שְׂהִי חַבְּסָה גְדוּל לְכֵן הִי לִו
מְעַע שְׂעַנוֹת כֵּן שְׂלָמָה הַעוֹלָם אֲרוּחִים
לְאֲנַבְּעָה אַחַר קַעְרִלִיר שְׂכַל :

לחלחלתה זכור לחמד היינו טענה
 יש התחזרות לטענה עם חמד וזונה
 שהחלף של חמד הוסיף לחיבת טענה
 ועושה מזה טענה והזן :

לה טענה הלל זוקוס חמד הוסיף
 חת האות החלף היינו אלל טענה
 מתרגם טענה וזנה פי דברי הזוהר
 הקדוש רח לטענה היא טענה

היי יכולים לינק והלריכו להקריב
 זעדם עי פרים ועכסיו זעוה"ר
 טכרזר זיה"מ"ק וההשפעה הולכת
 ומשאל ע"כ מקבלים ההשפעה קודם
 האמות העולם . וחמ"כ מקבלים
 רעעי ישראל וחמ"כ זיכוכים וחמ"כ
 חסידים וחמ"כ מביע להלדיקים כי כל
 מה טכרזר יוחר אל הקדושה
 נהרזק יוחר מלקבל והרמ"י מירושלים
 כי יוס"י לריכין לקבל מאכסי חוץ
 לארץ והזן :

שאל אוחו איש חמד מפני מה
 אחס לריכין לקבל מעוה מאכסי
 טלומכס הלא אחס משפיעים השפע
 ולמה לריכין אחס ליתן כל השפעה
 וחמ"כ לקבל מאכסי טלומכס הלא
 יוחר עוז לעכז לכס מה טחחס
 לריכים וחמ"כ ליתן להעולם והשיז
 עוז טאלת וכן היא האנה רק זומן
 טעה"מ"ק היי קיים היי הולך ההשפעה
 זיתין והה"ע לא היי יונקים רק
 מהמלות ההשפעה ומהמלות ג"כ לא

עיר וערס נסיעה האיש הכ"ל הלך
 להפטר מאחו טוז אחר לו פאר
 גיזיכד איך זאג דיר טאמער וועקטי
 מייך כיע פאלגען זאג איך דיר דיא
 זאלקט כיע פאלרען לי מיר טאמער
 וועקטי יא פאלרען לי מיר וועל איך
 הייסקן מען זאל דייך כיכע אריין לאזין
 הרכין אי"ע האיש הכ"ל ואחר לו
 זאזכו רבי מיט וואס דען ראטעוועט
 מען זיך אז עם ווערט טלעכט שחח
 הרב

פעם חמד קבל לפניו איש חמד
 טעהענה ואינו אוכל דבר
 מן החי ועוד דברים המחלישים ואחר
 הרב להאיש הכ"ל זזה"ל איך זאג
 דיר דיא זאלקט כיע פאלקטין פין
 קיין רעעים טמיס איך כיע נאר
 דער וואס וויל זיין היוד זאג איך ער
 זאל עסקין אין ערינקין אין דאוויכין
 אין לערכין אין דיא קנופים וואס
 ער דארף זיך עאלן נעם איך אויף

עירין סדישין לכוּטִים תניינא

כרצ ואחר צקול אוי שוטה מיט דעם
רלטעוועט מען זיך אז סע וועט
דיך ווערין שלעכט זאלקטי אפ
לערכין א פסק מעכיות אין אזלעפיל
עין יעקב אין אויב סעוועט חלילה
דיך שלעכט זיין אזוי וויא עס
קאן נענדיך אזכר דס שלעכט
ווערין זאלקט דיך דער זאכין
אין עיר וועט דיך אייז גיע
ווערין עכ"ח דה"ק :

אמר המעתיק גם זאת מצאתי מחברת בהכתבי הקודש
שהעתקו הדברים הכדושים מהה"ק מרוזין זי"ע :

מצאתי כחוב זכחב יטן הנעלא צירושלים תוצ"צ טכת אי תה"ק לשטרות
נעתק הסיפור ומתום עליו ר' יוחנן בן זכאי :

בצעוני מסני שקודם החרבן היו
לריכין בצעונים לכסית ראשיהם ופניהם
צטעה החפלה ואפילו אס עזר צין
עס קדוש היו לריכין לכסות ראשם
להראות שסם בצעונים מימות יהושע
בן נון וכסנחב הצית פקדו הגצעונים
הקודר מעל ראשם ועשו שלא יכרו
ראשיהם ואפי" צטעה החפלה כדי
שלא יכירו אותם בצצעונים ובצטעמתי
זה אכי יוחנן בן זכאי מירושלים כן
צעת פישצתי צוקיפ דייתי ציצנה
קרעתי צגדי ונחיתי צכל גלילות ישראל
פייבקי

ר' יוחנן בן זכאי מירושלים קצל
מחליהו הכציא אחר חרבן הצית
וגילה לו בן כוזיבא אינו מטיח .
ולום לכסות הראש צטלית צצ"ה
צטעה החפלה מראש ועד סוף
ואפילו צימים עוצים שסם ימי שמהה
וקימנא אס לא מעלה את ירושלים
על ראש שטחתי ואין לריך להסיר
הטלית מעל ראשו כלל ועיקר והמקיר
הטלית לפעמים דהיינו אס אינע שלא
צמחצנה לא הפסיד ומי שאינו מכהה
את ראשו כלל צחוד החפלה נקרא

כחוצ זכחזים ישנים וחסום רי קעדיי
 גאון ורז פלעיי גאון וסאר באינים
 העתקתי גם אני יוקף שילדאקי :

שיכסו ראשם זגוליה זשעה החפלה
 ווי שליכו זכקה זנועם הזכהג
 זכוחיסם זידיהם גזעווי כך זללחתי

העתיק מכתבים שנמצא בכנפי הה"ה מהר"ש מאוסטרסאלי ז"ל.

(אמר המעתיק) וודי נסהוומתי
 זסהזלס הזפלח הזם זזיין יקודהו
 זסכרי קודש הזלס לי הזכ זלחז
 זכל הזלחז הזפלח הזם זכרוז
 זפסקוק זכורס זפי זלק הזלחז זשס
 אזי מי יחיה זשמו אל זצים מיד
 זתים זענו זשור זענו עבר זגם הזא
 עדי זבד זסר"ת זן הזלחז הזו זן
 הזוחיות זן הזסקוק הזו הזול זכז
 הזפלח זפלח :

אדום זישזאל זעכזו זלחזס
 זחזיו זסכזו זיילות זחזז
 הזדיכות זחזוד זשם זלכס זולכות
 אדום זעזפלד זלכסי זרפה זסכזו
 זלכס מזיד זלליו זרכס זכז
 זפזרזס זגדל מזוד זיעזוד עליזס
 זולחס זשעס זשכזו זשפיז זכז
 זוקיז זליש עזי זקזל זיחזכז
 על בזי זוקיז זיקזן זליות
 זחזוי זלזן זיסי זזמר עזדים
 זכז זקזל זיש בז זוד זזן
 קלס זזחזס זיזיזו :

